

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 52.

Vydána dne 9. června 1939.

Cena: K 1.—.

 Obsah: 139. Nařízení o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících.

139.

Vládní nařízení

ze dne 6. června 1939

o umístování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a děle sloužících.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

Část I.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) Vojenští gážisté z povolání a děle sloužící budou převedeni z moci úřední do kteréhokoliv jiného oboru veřejné služby nebo do služeb zaměstnavatelů uvedených v §§ 25 a 26 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 379 Sb. z. a n., o úpravě některých personálních poměrů ve veřejné správě (část II), nebo budou v jejich prospěch učiněna jiná opatření.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1 nesmějí být převedeny do útvarů pracovní služby, do svazů mládeže nebo do jiných podobných útvarů a nesmějí vstupovati do cizích armád.

§ 2.

Vojenským gážistům z povolání a děle sloužícím přísluší až do jejich převedení nebo jiného zaopatření podle tohoto nařízení, v každém případě však aspoň do 30. září 1939, jejich dosavadní služební plat, jakož i případný doplňovací přírůstek ženatých a přírůstek na děti podle dosud platných předpisů; tento příjem se zmenšuje o případný jiný služební příjem z veřejných prostředků. U děle sloužících se rozumí služebním platem měsíční prémie a případně její zvýšení (další zvýšení), jakož

i naturální strava a ubytování nebo peněžité hodnoty těchto náležitostí.

§ 3.

(1) Po zániku vojenské léčebné péče podléhají vojenští gážisté z povolání a děle sloužící pojištění pro případ nemoci podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců, není-li dána příslušnost jiného nositele veřejnoprávního pojištění.

(2) Podrobnosti určí ministerstvo sociální a zdravotní správy.

§ 4.

Pokud v tomto nařízení není stanoveno jinak nebo se z něho jinak nepodává, zůstávají v platnosti ustanovení vládního nařízení č. 379/1938 Sb. z. a n.

Část II.

Převádění vojenských gážistů z povolání a děle sloužících do jiných státních a veřejných služeb.

§ 5.

(1) Vojenským gážistům z povolání a děle sloužícím se vyhrazují veškerá služební místa ve vládním sboru Protektorátu Čechy a Morava.

(2) Při obsazování služebních míst, jež jsou uprázdněna anebo se uprázdní nebo se nově zřídí ve službách uvedených v § 1 vl. nař. č. 379/1938 Sb. z. a n., budiž dána přednost vojenským gážistům z povolání a děle sloužícím, pokud mohou tyto služby podle povahy věci zastávat.

§ 6.

(1) V osobním stavu (kategorii), do něhož se vojenský gážista z povolání (děle sloužící)

převádí, zřizuje se služební místo v té platové stupnici (stupnici funkčního služného), do které se převedený zařazuje podle tohoto nařízení.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce neplatí pro obory, v nichž platnými předpisy není zavedena systemisace služebních míst nebo platová soustava odpovídající soustavě platů státních zaměstnanců.

§ 7.

Pro převádění vojenských gážistů z povolání a déle sloužících neplatí předpisy o navrhovacím, jmenovacím nebo jiném obdobném právu, ani předpisy o právu na jmenování a o výhradním nebo přednostním právu na propůjčení určitého služebního místa nebo služebního místa určitého druhu.

§ 8.

Pokud by nebylo lze určití podle tohoto nařízení nové platové zařazení převedeného vojenského gážisty z povolání (déle sloužícího), jest přiměřeně užiti zásad vládního nařízení ze dne 7. listopadu 1930, č. 163 Sb. z. a n., o převzetí zaměstnanců samosprávných korporací do státní služby a o jejich zařazení; pokud by ani tímto způsobem nebylo možno určití platové zařazení převedeného, určí je pro státní zaměstnance příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvy financí a vnitra, pro ostatní zaměstnance úřad (orgán), jemuž to tato ministerstva svěří.

§ 9.

Dosavadní předpisy o služebním pořadí platí, pokud vláda nestanoví nařízením jinak.

§ 10.

Důstojníci se zásadně převádějí takto:

a) důstojníci justiční služby do občanské soudní služby podle předpisů zvláště o tom vydaných,

b) důstojníci duchovní služby do veřejné duchovní správy nebo do služebního poměru profesorů nebo zvláštních učitelů náboženství,

c) ostatní důstojníci do úřednických kategorií (díl I části první platového zákona) nebo do služebních poměrů učitelských osob (část třetí platového zákona) nebo učitelů národních škol (učitelský zákon č. 104/1926 Sb. z. a n.).

§ 11.

Důstojníci se posuzují, pokud se z tohoto nařízení jinak nepodává, při převádění do

úřednických kategorií podle obdoby ustanovení vládního nařízení č. 163/1930 Sb. z. a n., platných pro úředníky.

§ 12.

(1) Důstojníci buďtež v oboru, do něhož budou převedeni, zařadí, pokud není v dalším jinak stanoveno, do kategorií, pro něž jest zásadně předepsáno předběžné vzdělání, odpovídající jejich předběžnému vzdělání.

(2) Vzdělání získané úspěšným absolvováním vysoké válečné školy nebo vysoké školy intendantské, nebo teologických studií se posuzuje ve smyslu odstavce 1 stejně jako ucelené čtyřleté vzdělání získané na některé vysoké škole, vzdělání získané úspěšným absolvováním vojenské akademie, kadetní školy nebo školy pro výchovu důstojníků hospodářsko-správních služeb z povolání pak jako vzdělání získané na některé střední škole.

(3) Důstojníci 1. a 2. platové stupnice se zařadí do úřednických kategorií služební třídy Ib, důstojníci 3. platové stupnice do úřednických kategorií služební třídy II, pokud podle ustanovení předcházejících odstavců nemají býti zařazení do úřednických kategorií vyšší služební třídy.

(4) Důstojníci služební kategorie absolventů vojenské akademie se zařadí do úřednických kategorií II. služební třídy, pokud podle ustanovení předcházejících odstavců nemají býti zařazení do úřednických kategorií vyšší služební třídy.

§ 13.

(1) Vojenské osoby z povolání, které jsou ve služebním poměru důstojnického čekatela, stanou se, budou-li převedeny do úřednických kategorií, úřednickými čekateli a obdrží adjutum podle předpisů dosud pro ně platných. Jakmile dovrší čekatelskou dobu, stanovenou v § 99 platového zákona, ustanoví se úředníky příslušné nejnížší platové stupnice a obdrží služné, které by jim bylo příslušelo podle § 106, odst. 1 platového zákona, není-li pak takového služného v příslušné platové stupnici, služné nejbližší vyšší.

(2) Důstojníci, kteří budou převedeni do kategorií úřednických, se zařadí do platových stupnic úřednických (§ 11 platového zákona) tak, že platové stupnici vojenských důstojníků (§ 103 platového zákona) odpovídá platová stupnice úřednická (§ 11 platového zákona) stejného čísla s těmito odchylkami:

a) Důstojníci 8. a 7. platové stupnice se zařadí do nejnížší platové stupnice, která

u příslušné úřednické kategorie přichází v úvahu;

b) Důstojníci 7. platové stupnice se služným stupně c) nebo vyšším se zařadí do 6. platové stupnice úřednické;

c) Štábní kapitáni se služným 6. platové stupnice stupně b) nebo vyšším, kteří budou převedeni do úřednických kategorií služební třídy Ib a štábní kapitáni se služným 6. platové stupnice stupně c) nebo vyšším, kteří budou převedeni do úřednických kategorií služební třídy Ic nebo II, zařadí se do 5. platové stupnice.

(3) V příslušné úřednické platové stupnici (odstavec 1) náleží takto převedenému důstojníku služné rovnající se dosavadnímu služnému, není-li pak takového služného v této platové stupnici, služné nejbliže vyšší. Doba započitatelná v dosavadním stupni služného (s dosavadním náslužným přídatkem) se započte pro zvýšení služného, je-li nové služné stejné jako dosavadní služné nebo je-li nižší než příští služné, kterého by byl důstojník dosáhl, kdyby byl zůstal v dosavadní platové stupnici.

(4) U úředníků převedených do úřednických kategorií II. služební třídy z kategorie důstojníků absolventů vojenské akademie odpadá při zvýšení služného, které nastane do tří roků od účinnosti tohoto nařízení, stupeň d) 7. platové stupnice a stupeň a) 6. platové stupnice.

§ 14.

(1) Důstojníci převedení do služebního poměru profesorů nebo učitelů národních škol se zařadí do stupnice služného (základního služného) podle délky služební doby započitatelné (započtené) pro zvýšení služného v poměru důstojnickém.

(2) Při převádění do služeb státních učitelů zařadí se důstojníci 8. a 7. platové stupnice do platové stupnice 3. státních učitelů, důstojníci 6. platové stupnice do platové stupnice 2. státních učitelů a důstojníci 5. a vyšší platové stupnice do platové stupnice 1. státních učitelů.

(3) Ustanovení § 13, odst. 3 a 4 platí obdobně, pokud zařadí podle odstavce 1 není pro převáděného příznivější.

§ 15.

(1) Vojenští gážiště mimo služební třídy se zásadně zařadí podle toho, do které kategorie a služebního oboru budou převedeni:

A. praporčíci, kterým měla býti v roce 1938 propůjčena hodnost štábního praporčíka, praporčíci s odbornou zkouškou a štábní rotmistři s odbornou zkouškou:

do 7. platové stupnice úředníků IV. služební třídy (§ 11 platového zákona) nebo do 3. platové stupnice státních učitelů IV. stupně předběžného vzdělání (§ 74 platového zákona) neb obdobných učitelů v jiných veřejných službách nebo

do I. platové stupnice četnických gážišť mimo služební třídy (§ 132 platového zákona);

B. ostatní praporčíci, a ostatní štábní rotmistři:

do II. platové stupnice četnických gážišť mimo služební třídy (§ 132 platového zákona) nebo

do I. platové stupnice zaměstnanců v pomocné službě kancelářské (§ 23 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n.);

C. rotmistři s odbornou zkouškou:

do III. platové stupnice četnických gážišť mimo služební třídy (§ 132 platového zákona) nebo

do II. platové stupnice zaměstnanců v pomocné službě kancelářské (§ 23 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n.) nebo

do I. platové stupnice podúřednické (§ 27 platového zákona);

D. ostatní rotmistři:

do III. platové stupnice četnických gážišť mimo služební třídy (§ 132 platového zákona) nebo

do II. platové stupnice zaměstnanců v pomocné službě kancelářské (§ 28 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n.) nebo

do II. platové stupnice podúřednické (§ 27 platového zákona) nebo

do I. platové stupnice nižších orgánů silničních, mostních a vodních (§ 16 vl. nař. č. 133/1928 Sb. z. a n. a § 1 vl. nař. č. 149/1930 Sb. z. a n.) nebo

do služebního poměru ošetřovatelů (část prvá vl. nař. č. 22/1927 Sb. z. a n.).

(2) O určení služného v příslušné platové stupnici platí ustanovení § 13, odst. 3.

§ 16.

Déle sloužící se zásadně zařadí při převedení do III. platové stupnice zaměstnanců v pomocné službě kancelářské (§ 23 vl. nař. č. 113/1926 Sb. z. a n.) nebo do příslušné platové stupnice pomocných zřízenců (obdob-

ných služebních poměrů) podle toho, do které z těchto platových stupnic mohou být podle příslušných předpisů zařadění; jejich služné (denní plat) se určí podle délky doby ztrávené v poměru déle sloužícího.

§ 17.

Pro určení přídatku podle § 15 vl. nař. č. 163/1930 Sb. z. a n. se srovnává dosavadní hrubý služební příjem s novým hrubým služebním příjmem, při čemž se dosavadní i nové činovné (částka služebního platu činovnému odpovídající) srovnává částkami stanovenými pro skupinu míst činovného, do které je zařaděno nové služební působiště zaměstnancovo.

§ 18.

Umístění vojenských gážistů z povolání a déle sloužících ve vládním sboru Protektorátu Čechy a Morava bude upraveno zvláštními předpisy.

Č á s t III.

Opatření pro vojenské gážisty z povolání a déle sloužící, kteří nebudou převedeni podle části II.

§ 19.

(¹) Vojenským gážistům z povolání a déle sloužícím, kteří se o to ucházejí, usnadní se:

a) zakládání a nabývání hospodářských podniků, ať již koupí, pachtem a pod. zejména od osob, kterým je zakázáno podniky zřizovat, propachtovat, nebo jiným způsobem, nebo

b) přestup do soukromých služeb nebo,

c) nemají-li ještě deset roků započítatelných pro nárok na výslužné, v jednotlivých případech studium neb odborné školení, které by jim usnadnilo vzhledem k celkovým hospodářským poměrům založení existence.

(²) Půdrobnosti stanoví vláda, která může též stanoviti úlevy neb odchylky od podmínek jinak zákonem pro nastoupení toho neb onoho povolání (zaměstnání) předepsaných.

§ 20.

(¹) Služební poměr vojenských gážistů z povolání, kteří nebudou převedeni podle části II a nemají alespoň 10 roků započítatelných pro nárok na výslužné a jeho výměru, se skončí nejpozději 31. prosince 1939; při skončení služebního poměru obdrží plat na odchodnou ve výši služebního platu, kterého posléze požívali, a to

a) mají-li méně než pět roků započítatelných pro nárok na výslužné a jeho výměru, po dobu jednoho roku,

b) mají-li alespoň pět roků započítatelných pro nárok na výslužné a jeho výměru, po dobu dvou roků.

(²) V ojedinělých, zvláštního zřetele hodných případech, ve kterých toho nezbytně vyžaduje další odborné školení zaměstnance pro nové povolání, může být plat na odchodnou povolen na delší dobu, nejvýše však na čtyři roky.

(³) Doba, po kterou přísluší plat na odchodnou, se počíná prvním dnem měsíce následujícího po skončení služebního poměru, nejdříve však dnem 1. října 1939. Do doby, než vznikne nárok na plat na odchodnou, přísluší příjem stanovený v § 2.

(⁴) O výplatě platu na odchodnou platí obdobně ustanovení § 140, odst. 1 platového zákona.

(⁵) Místo platu na odchodnou podle předcházejících odstavců může být, bude-li to po přísném zkoumání poměrů uznáno k založení, po případě k zajištění existence nutným, povoleno jednorázové odbytné, které nesmí převyšovati výměru platu na odchodnou. Převzme-li vojenský gážista z povolání zemědělský podnik, může toto odbytné být povoleno až do dvojnásobné částky platu na odchodnou.

(⁶) Ustanovení předcházejících odstavců platí i pro déle sloužící, kteří nebudou převedeni podle části II, a to bez ohledu na délku jejich služební doby.

§ 21.

(¹) Vojenští gážisté z povolání, kteří nebudou převedeni podle části II a mají nejméně deset roků započítatelných pro nárok na výslužné a jeho výměru, budou nejpozději od 1. ledna 1940 přeloženi do výslužby a obdrží zaopatřovací platy, které jim podle platných předpisů přísluší; byli-li přeloženi do výslužby před 1. říjnem 1939, náleží jim k zaopatřovacímu platu do 30. září 1939 částka ve výši rozdílu mezi zaopatřovacím platem a příjmem stanoveným v § 2.

(²) Po 30. září 1939 až do umístění v novém povolání, nejdéle však po dobu jednoho roku, obdrží vojenský gážista, jehož se týče odstavec 1, na svoji žádost k zaopatřovacímu platu jako plat na odchodnou částku ve výši rozdílu mezi zaopatřovacím platem a příjmem stanoveným v § 2. Tato výhoda nepřisluší poživatelům zaopatřovacího platu, kteří v den pře-

ložení do výslužby překročili 55. rok věku nebo kteří se neucházeli ani o převedení podle části II, ani o výhody podle § 19, odst. 1.

(3) Plat na odchodnou podle odstavce 2 může být poskytnut jako jednorázové odbytné podle obdoby ustanovení § 20, odst. 5 za podmínek tam uvedených; tyto podmínky platí také pro povolení odbytného podle § 11 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n., o vojenských požitcích zaopatřovacích.

(4) Pro zaměstnance uvedené v odstavci 1 neplatí ustanovení § 28 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb. z. a n., o úsporných opatřeních personálních, ve znění vládního nařízení ze dne 14. března 1939, č. 65 Sb. z. a n.

§ 22.

Ustanovení §§ 20 a 21 platí obdobně i pro vojenské gážisty z povolání a déle sloužící, kteří po 14. březnu 1939 a před účinností tohoto nařízení byli přeloženi do výslužby nebo propuštěni z činné služby, pokud se tak nestalo z trestu.

Část IV.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 23.

Pro občanské zaměstnance vojenské správy platí obdobně ustanovení § 1, odst. 1, §§ 4 až 9, §§ 17 a 19.

§ 24.

(1) Zaměstnanci vojenské správy, kteří dovršili 48. rok věku, mohou být přeloženi do trvalé výslužby bez průkazu nezpůsobilosti ke službě, požádají-li o to do dvou měsíců od účinnosti tohoto nařízení. V těchto případech platí ustanovení § 21, odst. 4.

(2) Ukáže-li se toho potřeba, může vláda nařízením snížití věkové meze, stanovené v § 21, odst. 2, písm. a) a odst. 4 vl. nař. č. 379/1938 Sb. z. a n.

§ 25.

Při ustanovování důvěrníků a vnucených správců podle § 4 vládního nařízení ze dne 21. března 1939, č. 87 Sb., o správě hospodářských podniků a o dozoru nad nimi, budiž přihlíženo též k zaměstnancům vojenské správy, kteří jsou k tomu způsobilí.

§ 26.

(1) Ustanovení §§ 81 až 83 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. pozbývají platnosti dnem jeho účinnosti pro vojenské gážisty z povolání, kteří po 14. březnu 1939 byli nebo budou přeloženi do výslužby nebo po tomto dni zemřeli nebo zemrou v činné službě, a pro pozůstalé po nich.

(2) Doba ztrávená vojenskými gážisty z povolání, jichž se týká ustanovení předešlého odstavce, v československých legiích, nebo za světové války v zajetí, započte se při výměře zaopatřovacího platu podle § 27, odst. 1 a 2 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n.

(3) Zaopatřovací platy, jejichž výměra není v souladu s ustanoveními předcházejících odstavců, buďtež nově vyměřeny; případné přeplatky vzniklé z toho do dne účinnosti tohoto nařízení se nevracejí.

(4) Ustanovení § 24, § 27, odst. 3 a § 96, odst. 6 zák. č. 76/1922 Sb. z. a n. se zrušují.

§ 27.

(1) Zaměstnanci vojenské správy a déle sloužící židovského původu v činné službě nebo na dovolené s čekatelným (čekaným), kteří jsou v nevypověditelném služebním poměru a jsou účastní státního nebo jiného veřejného pensijního zaopatření, přeloží se z moci úřední do trvalé výslužby. U vojenských gážistů, kteří nedovršili 10 roků služební doby započitatelné pro nárok na výslužné, nastupuje na místo přeložení do výslužby propuštění s odbytným.

(2) Služební poměr čekatelů židovského původu se zruší. Při tom obdrží tito čekatelé odbytné ve výměře jednoměsíčního adjuta.

(3) Ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele, zejména byla-li by opatřením podle předcházejících odstavců ohrožena výživa zaměstnance vojenské správy a jeho rodinných příslušníků, může příslušný ústřední úřad — a není-li ho, ministerstvo vnitra — v dohodě s ministerstvem financí povolit, aby zaměstnanci vojenské správy židovského původu, nemá-li nároku na výslužné, byl poskytnut přiměřený příspěvek na výživu nebo jiná výhoda podle obdoby předpisů o odpočívání (zaopatřovacích) platech, byť i podmínky stanovené v těchto předpisech nebyly splněny.

(4) Bližší směrnice vydá vláda.

(5) Jinak ustanovení tohoto nařízení pro zaměstnance uvedené v tomto paragrafu neplatí.

§ 28.

K provádění tohoto nařízení se v ministerstvu sociální a zdravotní správy zřídí oddělení, které bude obsazeno převážně příslušníky bývalé vojenské správy.

§ 29.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se jen na zaměstnance a děle sloužící, kteří po 14. březnu 1939 byli ještě

v činné službě; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Šádek v. r.,

Dr. Kapras v. r. též za ministra Dra Feierabenda.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.